

UKA 2018/101
Ulloq 22.11.18
Aqqa Samuelson

Forslag til forespørgselsdebat om brug af familiecoaching for yderligere at styrke familierne.

(Medlem af Inatsiartut Nivi Olsen, Demokraatit).

Vi takker for dette vigtige forslag fra Nivi Olsen.

Familier er det vigtigste udgangspunkt for samfundet. Og et trygt familieliv er grundlaget for en god udvikling for samfundet.

Og for, at vi kan få et trygt familieliv har vi alle, børn, unge, forældre såvel som samfund alle et medansvar. Ved at bruge alle vore ressourcer, kan vi styrke levevilkårene for familierne.

Det, at vi i dag må anbringe omsorgssvigtede børn og unge udenfor hjemmene er løsninger som trækker tænder ud. Ved at anbringe børn og unge udenfor hjemmene, splittes mange familier desværre ad. På kortere og længere sigt er det en fremgangsmåde som vi må gøre noget ved.

Der er kommet flere indsatsområder overfor børnene. Her har MIO haft sin indflydelse og har opnået gode resultater. Og vi er glade for, at MIO nu for de næste fire år har sat sig for at arbejde med familierne som en helhed. Vi må følge op på MIO's hensigt og være med til at løfte denne for samfundet vigtige opgave.

Lige nu er vi et sted, hvor vi må tage det næste skridt. Derfor mener vi, at etableringen af en familiecoaching er et godt skridt for at undgå at børn og unge bliver adskilt fra deres familier.

Tanken om at kunne tilbyde coaching i den by eller bygd man bor i uden at skulle adskille familierne er god; den er på sin plads og burde være en mulighed i fremtiden. Men vi har en udfordring som vi må handle på. Der findes ikke mange uddannede coaches som kan arbejde med familierne i byerne og bygderne, og i dag må de skaffes fra centralt hold. Og vi mener, at der er nogen ting vi skal være påpasselige med ift. denne sociale indsats. Det er vigtigt, at en coach ikke går ind og ødelægger noget på det følelsesmæssige plan. Derfor må vi have flere uddannede coaches for at kunne dække behovet. Vi må handle på, at vi skal have flere coaches. Og her kan vi ikke komme udenom, at der må afsættes flere penge for at uddanne disse. Vi kan forestille os, at vi kan realisere dette ved en nøje planlægning og prioritering, og derved få coaches ud på det fleste byer og bygder.

Og vi vil også gerne pege på muligheden for at coache på afstand ved hjælp af computere og internet. Med denne udvikling inden for kommunikation vil dette kunne forbedre mulighederne for at coache familierne på afstand.

Vi må nævne, at der er begrænsede muligheder og ressourcer for at drage omsorg for familierne i dag. Familiecentrenes vigtige ressourcer i de byer de er blevet etableret. Og vi kan ikke komme udenom, at der laves en plan for en bedre udnyttelse af disse huse. Ressourcerne er der, blot må vi udvikle på det og lave en bedre koordinering. Ud over at vi må drage omsorg for de familier som har behov for det, må vi også blive bedre til at drage omsorg for de velfungerende familier.

Vi vil gerne have en social forsorg som har plads til alle. Vi mener, at levevilkår for familierne og sundhed hænger sammen. Og vi må benytte de fremgangsmåder som er koordinerede og som allerede benyttes indenfor socialforsorgen. Fremgangsmåderne skal hænge sammen, og den tidlige indsats, forebyggelsen, det tværfaglige samarbejde og organiseringen bør hænge sammen.

Inuit Ataqatigiit takker for dette forslag til forespørgselsdebat. Vi ønsker alle, Naalakkersuisut og Inatsisartutmedlemmer en god debat.